



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 4. julija 2019*

„Predhodno odločanje – Okolje – Odpadki – Pošiljke – Uredba (ES) št. 1013/2006 – Člen 2, točka 1 – Direktiva 2008/98/ES – Člen 3, točka 1 – Pojma ‚pošiljke odpadkov‘ in ‚odpadki‘ – Zaloge blaga, najprej namenjenega prodaji na drobno, ki so ga potrošniki vrnil ali je postalo presežna ponudba prodajalca“

V zadevi C-624/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Gerechtshof Den Haag (pritožbeno sodišče v Haagu, Nizozemska) z odločbo z dne 22. septembra 2017, ki je na Sodišče prispela 6. novembra 2017, v kazenskem postopku proti

Tronex BV,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev (poročevalec), predsednik senata, T. von Danwitz in C. Vajda, sodnika,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. decembra 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Tronex BV R. G. J. Laan, advocaat,
- za Openbaar Ministerie W. J. V. Spek in L. Boogert, agenta,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, M. A. M. de Ree in C. S. Schillemans, agentke,
- za avstrijsko vlado G. Hesse, agent,
- za norveško vlado C. Anker in I. Meinich, agenta,
- za Evropsko komisijo E. Manhaeve, F. Thiran in E. Sanfrutos Cano, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 28. februarja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2, točka 1, Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL 2006, L 190, str. 1) v povezavi s členom 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL 2008, L 312, str. 3).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka proti družbi Tronex BV, ki je obdolžena, da je poslala zalogo odpadkov z Nizozemske v Tanzanijo, kar je v nasprotju z določbami Uredbe št. 1013/2006.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 1 Uredbe št. 1013/2006 določa:

„1. Ta uredba določa postopke in ureditev kontrole pošiljanja odpadkov, odvisno od porekla, cilja in poti pošiljke, vrste poslanih odpadkov in vrste obdelave, ki se uporablja za odpadke na njihovem cilju.

2. Ta uredba se uporablja za pošiljke odpadkov:

[...]

(c) izvožene iz Skupnosti v tretje države;

[...]“

- 4 Člen 2 te uredbe določa:

„Za namene te uredbe:

1. so ‚odpadki‘ opredeljeni v členu 1(1)(a) Direktive [2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL 2006, L 114, str. 9)];

[...]

35. ‚nezakonita pošiljka‘ pomeni vsako pošiljko odpadkov, opravljeno:

(a) brez prijave vsem zadevnim pristojnim organom v skladu s to uredbo; ali

(b) brez soglasja zadevnih pristojnih organov v skladu s to uredbo; [...]

[...]“

- 5 Člen 3(1) te uredbe določa:

„Za pošiljke naslednjih odpadkov velja postopek predhodne pisne prijave in soglasja v skladu z določbami tega naslova:

(a) če so namenjeni za postopke odstranjevanja:

vsi odpadki;

[...]“

6 Direktiva 2006/12 v členu 1(1)(a) opredeljuje pojem „odpadek“. Na podlagi člena 41, prvi odstavek, Direktive 2008/98 je ta direktiva razveljavila in nadomestila Direktivo 2006/12, z učinkom od 12. decembra 2010. V skladu s členom 41, tretji odstavek, Direktive 2008/98, v povezavi s Prilogo V k tej direktivi je treba za sklicevanja v členu 1(1)(a) Direktive 2006/12 šteti, da od takrat naprej napotujejo na opredelitev pojma „odpadek“ iz člena 3, točka 1, Direktive 2008/98.

7 Člen 3 Direktive 2008/98 določa:

„Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. ‚odpadek‘ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči;

[...]“

Nizozemsko pravo

8 V skladu s členom 10.60, drugi odstavek, Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer) (zakon o pravilih, ki se nanašajo na nekatera splošna vprašanja s področja varstva okolja (zakon o varstvu okolja)) z dne 13. junija 1979 (Stb. 1979, št. 442) so dejanja iz člena 2, točka 35, Uredbe št. 1013/2006 prepovedana.

9 Nespoštovanje prepovedi je v skladu s členom 1a, točka 1, Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten (zakon o ukrepih za preiskovanje, pregon in pravno presojo gospodarskih kaznivih dejanj) z dne 22. junija 1950 (Stb. 1950, št. 258) gospodarsko kaznivo dejanje, ki je kaznivo v skladu s členom 6 tega zakona.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

10 Predložitveno sodišče Gerechtshof Den Haag (pritožbeno sodišče v Haagu, Nizozemska) odloča o pritožbi, ki jo je vložila družba Tronex, ki se ukvarja s trgovino na debelo s presežnimi zalogami elektronskih naprav, zoper sodbo rechtbank Rotterdam (sodišče v Rotterdamu, Nizozemska). V postopku na prvi stopnji je bila družba Tronex pogojno obsojena na plačilo kazni, ker je pošiljala odpadke v nasprotju z določbami Uredbe št. 1013/2006. 10. februarja 2014 je bilo ugotovljeno, da je ta družba nameravala poslati zalogo električnih oziroma elektronskih naprav (v nadaljevanju: zadevna zaloga) tretji osebi, ki ima sedež v Tanzaniji. Zadevno zalogo, ki je bila kupljena za 2.396,01 EUR, so sestavljali električni grelniki vode, parni likalniki, ventilatorji in brivniki. Večina naprav je bila v originalni embalaži, vendar so bile v pošiljki blaga tudi nekatere naprave brez embalaže. Pošiljka je deloma vsebovala naprave, ki so jih potrošniki vrnili na podlagi garancije za zadevni proizvod, deloma pa blago, ki na primer zaradi spremembe ponudbe prodajalca ni bilo več v prodaji. Poleg tega so bile nekatere naprave pokvarjene. Pošiljanje je potekalo brez prijave oziroma soglasja, ki sta potrebna v skladu z Uredbo št. 1013/2006.

11 Openbaar Ministerie (državno tožilstvo, Nizozemska) je pri predložitvenem sodišču trdilo, da naprave, ki so sestavljale zadevno zalogo, niso mogle biti več v redni prodaji za potrošnike, zato so se dobavitelji družbe Tronex odločili, da jih „zavržejo“. Šlo naj bi torej za „odpadke“ v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98. Dejstvo, da so te naprave še vedno imele neko vrednost, za katero je družba Tronex dejansko plačala, naj bi bilo glede tega neupoštevno. Zato bi morale biti pri pošiljanju teh zalog „odpadkov“ tretji osebi s sedežem v Tanzaniji izpolnjene zahteve iz Uredbe št. 1013/2006.

- 12 Družba Tronex izpodbija opredelitev kot „odpadki“, ki jo želi državno tožilstvo pripisati napravam, ki sestavljajo zadevno zalogo. Dobavitelji te družbe naj teh naprav ne bi „zavrgli“ v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98, ampak naj bi jih prodali kot navadno blago, ki ima neko tržno vrednost.
- 13 V teh okoliščinah je Gerechtshof Den Haag (pritožbeno sodišče v Haagu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. (a) Ali je treba trgovca na drobno, ki predmet, ki mu ga potrošnik vrne ali ki je postal presežen v njegovi ponudbi, na podlagi obstoječega dogovora med njim in njegovim dobaviteljem temu dobavitelju (torej uvozniku, trgovcu na debelo, distributerju, proizvajalcu ali drugi osebi, od katere je predmet pridobil) vrne, šteti za imetnika, ki predmet zavrže v smislu člena 3, točka 1, [Direktive 2008/98]?
- (b) Je v zvezi z odgovorom na [prvo] vprašanje[, točka (a),] pomembno, ali gre pri tem za predmet z napako ali pomanjkljivostjo, ki jo je mogoče zlahka odpraviti?
- (c) Je v zvezi z odgovorom na [prvo] vprašanje[, točka (a),] pomembno, ali gre pri tem za predmet s tako obsežno ali resno napako ali pomanjkljivostjo, da predmet zato ni več primeren ali uporaben za prvotni namen uporabe?
2. (a) Ali je treba trgovca na drobno ali dobavitelja, ki predmet, ki mu ga potrošnik vrne ali ki je postal presežen v njegovi ponudbi, proda naprej kupcu (presežnih zalog), šteti za imetnika, ki predmet zavrže v smislu člena 3, točka 1, [Direktive 2008/98]?
- (b) Je v zvezi z odgovorom na [drugo] vprašanje[, točka (a),] pomembno, kako visoka je kupnina, ki jo mora kupec plačati trgovcu na drobno ali dobavitelju?
- (c) Je v zvezi z odgovorom na [drugo] vprašanje[, točka (a),] pomembno, ali gre pri tem za predmet z napako ali pomanjkljivostjo, ki jo je mogoče zlahka odpraviti?
- (d) Je v zvezi z odgovorom na [drugo] vprašanje[, točka (a),] pomembno, ali gre pri tem za predmet s tako obsežno ali resno napako ali pomanjkljivostjo, da predmet zato ni več primeren ali uporaben za prvotni namen uporabe?
3. (a) Ali je treba kupca, ki veliko količino pri trgovcih na drobno ali dobaviteljih kupljenega blaga, ki so ga potrošniki vrnili, in/ali blaga, ki je postalo presežno, proda naprej (tuji) tretji osebi, šteti za imetnika, ki to blago zavrže v smislu člena 3, točka 1, [Direktive 2008/98]?
- (b) Je za odgovor na [tretje] vprašanje[, točka (a),] pomembno, kako visoka je kupnina, ki jo mora tretja oseba plačati temu kupcu?
- (c) Je za odgovor na [tretje] vprašanje[, točka (a),] pomembno, ali blago vključuje tudi blago z napako ali pomanjkljivostjo, ki jo je mogoče zlahka odpraviti?
- (d) Je za odgovor na [tretje] vprašanje[, točka (a),] pomembno, ali blago vsebuje tudi blago s tako obsežno ali resno napako ali pomanjkljivostjo, da zadevni predmet zato ni več primeren ali uporaben za njegov prvotni namen uporabe?
- (e) Je za odgovor na [tretje] vprašanje[, točka (c),] ali [tretje] vprašanje[, točka (d),] pomembno, kolikšen odstotni delež blaga, prodanega naprej tretji osebi, predstavlja pokvarjeno blago? Če je odgovor pritrdilen, kateri odstotni delež je referenčen?“

Vprašanja za predhodno odločanje

- 14 Predložitveno sodišče s temi vprašanji, ki jih je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je pošiljanje – v tretjo državo – zalog električnih ali elektronskih naprav, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki so bile prvotno namenjene prodaji na drobno, vendar jih je potrošnik vrnil, ali ki jih je iz različnih razlogov trgovec vrnil svojemu dobavitelju, treba šteti za „pošiljko odpadkov“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1013/2006 v povezavi s členom 2, točka 1, te uredbe in členom 3, točka 1, Direktive 2008/98.

- 15 V skladu s členom 1(2)(c) Uredbe št. 1013/2006 se ta uporablja za pošiljke odpadkov, ki so bile iz Unije izvožene v tretje države.
- 16 Spomniti je treba, da je pojem „odpadek“ v členu 3, točka 1, Direktive 2008/98 opredeljen tako, da pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči.
- 17 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je opredelitev „odpadek“ odvisna predvsem od ravnanja imetnika in pomena izraza „zavreči“ (sodba z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 18 Prav tako iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba izraz „zavreči“ razlagati ob upoštevanju cilja Direktive 2008/98, ki je v skladu z uvodno izjavo 6 te direktive zmanjšanje škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na zdravje ljudi in okolje, in glede na člen 191(2) PDEU, ki določa, da je cilj okoljske politike Unije doseči visoko raven varstva ter upoštevanje zlasti previdnostnega načela in načela preventivnega delovanja. Iz tega sledi, da se izraz „zavreči“ in torej pojem „odpadek“ v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98 ne smeta razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 19 Iz določb Direktive 2008/98 izhaja, da pojem „zavreči“ zajema hkrati „predelavo“ in „odstranjevanje“ snovi ali predmeta v smislu člena 3, točki 15 in 19, te direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 20 Poleg tega je treba obstoj „odpadka“ v smislu Direktive 2008/98 preveriti glede na vse okoliščine, ob upoštevanju cilja te direktive in ob skrbi, da se ne posega v njeno učinkovitost (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 21 Tako lahko nekatere okoliščine nakazujejo na obstoj ravnanja ali namena ali obveznosti zavreči snov ali predmet v smislu člena 1, točka 1(a), Direktive 2008/98 (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 41).
- 22 Posebno pozornost je treba nameniti okoliščini, da zadevni predmet ali snov za imetnika nista ali ne bosta več uporabna, tako da ta predmet ali ta snov pomenita breme, ki ga bo skušal zavreči. V tem primeru namreč obstaja tveganje, da bo imetnik ta predmet ali to snov, ki ju ima v posesti, zavrzel tako, da bo okolju nastala škoda, zlasti da ju bo pustil, odvrigel ali odstranil nenadzorovano. Ker ta predmet ali ta snov spadata pod pojem „odpadek“ v smislu Direktive 2008/98, zanju veljajo določbe te direktive, kar pomeni, da je treba ta predmet ali to snov predelati ali odstraniti tako, da se pri tem ne ogroža zdravje ljudi, in brez uporabe postopkov ali načinov, ki bi lahko škodovali okolju (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 23 V zvezi s tem je stopnja verjetnosti ponovne uporabe blaga, snovi ali proizvoda brez predhodne predelave upoštevno merilo za presojo, ali gre za odpadek v smislu Direktive 2008/98. Če poleg preproste možnosti ponovne uporabe zadevnega blaga, snovi ali proizvoda za imetnika obstaja še ekonomska korist od te uporabe, je verjetnost take ponovne uporabe velika. Ob taki predpostavki se zadevno blago, snov ali proizvod ne morejo več opredeliti kot breme, ki bi ga imetnik želel „zavreči“, ampak kot pravi proizvod (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2007, Komisija/Italija, C-263/05, EU:C:2007:808, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 24 Nikakor namreč ni mogoče upravičiti uporabe določb Direktive 2008/98, s katerimi se skušata zagotoviti predelava ali odstranjevanje odpadkov, ki ne ogrožata zdravja ljudi in pri katerih niso uporabljeni postopki ali načini, ki bi lahko škodovali okolju, za blago, snovi ali proizvode, ki jih želi

imetnik izkoriščati ali tržiti pod ugodnimi pogoji, ne glede na predelavo. Vendar pa je treba ob upoštevanju obveznosti široke razlage pojma „odpadek“ to utemeljitev omejiti na položaje, v katerih vnovična uporaba zadevnega blaga ali snovi ni zgolj mogoča, temveč gotova, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče, ne da bi bilo treba prej uporabiti enega od postopkov predelave odpadkov iz Priloge II k Direktivi 2008/98 (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 53 in navedena sodna praksa).

- 25 Nazadnje pa mora predložitveno sodišče, ki je edino pristojno za presojanje dejstev zadeve, o kateri odloča, preveriti, ali je imel imetnik zadevnega predmeta ali snovi namen ta predmet ali snov dejansko „zavreči“, ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavanega primera, pri čemer mora zagotoviti spoštovanje cilja, ki je določen z Direktivo 2008/98. Ob tem pa Sodišče navedenemu sodišču posreduje vse koristne napotke za rešitev spora, ki mu je predložen (glej v tem smislu sodbi z dne 3. oktobra 2013, Brady, C-113/12, EU:C:2013:627, točka 47, in z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 48).
- 26 V obravnavanem primeru je treba preučiti, ali je bilo treba elektronske naprave iz te zaloge v trenutku, ko so jih odkrili nizozemski carinski organi, obravnavati kot „odpadke“.
- 27 V zvezi s tem, če je družba Tronex kupila naprave, ki so že prej postale odpadki, in jih ni odstranila ali predelala, bi bilo treba šteti, da gre za pošiljko odpadkov v nasprotju z upoštevnimi določbami Uredbe št. 1013/2006.
- 28 Vendar je glede na okoliščino, ki je bila navedena v sodni praksi, da imetniki – torej trgovci na drobno, trgovci na debelo in uvozniki – električnih naprav iz zadevne zaloge niso več mogli uporabiti za prvotni namen teh vrst naprav, ko so nove, treba poudariti, da lahko ta okoliščina pomeni indic, da zadevna zaloga predstavlja breme, ki so ga dobavitelji želeli „zavreči“.
- 29 Glede okoliščin, da so imele te naprave še vedno neko vrednost in da je družba Tronex za to plačala določen znesek, iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da se pojem „odpadek“ ne sme razumeti tako, da izključuje snovi in predmete, ki imajo tržno vrednost in ki se lahko ponovno gospodarsko uporabijo (sodba z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 30 Dvomi predložitvenega sodišča se nanašajo zlasti na okoliščino, da čeprav so bile te naprave večinoma v svoji originalni embalaži, pa so bile nekatere brez embalaže. Zadevno zalogo so na eni strani namreč sestavljale električne naprave, ki so jih potrošniki vrnili na podlagi garancije izdelka, na drugi strani pa izdelki, ki so postali odvečni v ponudbi trgovca na drobno, grosista ali uvoznika, na primer po neki spremembi te ponudbe. Poleg tega so bile nekatere naprave pokvarjene.
- 31 V zvezi s tem le okoliščina, da sta prodajalec in kupec prodajo opredelila kot prodajo zaloge ter da to zalogo sestavljajo naprave, ki jih je treba obravnavati kot odpadke, ne pomeni, da so vse naprave iz te zaloge odpadki.
- 32 Na eni strani je glede izdelkov, ki so postali odvečni v ponudbi trgovca na drobno, grosista ali uvoznika in ki so še v svoji originalni zaprti embalaži, mogoče šteti, da gre za nove proizvode, za katere se lahko predpostavlja, da so bili delujoči. Te električne naprave je mogoče šteti za tržne proizvode, ki so predmet običajne trgovine in ki načeloma ne predstavljajo bremena za imetnika v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 22 te sodbe.
- 33 Spis, s katerim razpolaga Sodišče, ne vsebuje elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da je imetnik nameraval navedene naprave „zavreči“ v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98. Vendar pa mora predložitveno sodišče preveriti, ali obstaja dokaz, na podlagi katerega bi bilo mogoče dvomiti o pravilnem delovanju teh izdelkov.

- 34 Na drugi strani je treba glede elektronskih naprav, ki so bile vrnjene na podlagi garancije proizvoda, navesti, da vračila na podlagi pogodbenih pogojev in v zameno za vračilo kupnine ni mogoče enačiti z uničenjem. Če namreč potrošnik tako vrne neskladno blago, da bi dobil vračilo kupnine v skladu z garancijo, določeno v kupoprodajni pogodbi tega blaga, ni mogoče šteti, da ta potrošnik namerava predelati ali odstraniti blago, ki ga je nameraval „zavreči“ v smislu člena 3, točka 1, Direktive 2008/98. Poleg tega je treba dodati, da je v okoliščinah, kakršne so te v sporu o glavni stvari, nevarnost, da bi imetnik zavrzel to blago tako, da bi okolju lahko povzročil škodo, majhna (glej v tem smislu sodbo z dne 12. decembra 2013, Shell Nederland, C-241/12 in C-242/12, EU:C:2013:821, točka 46).
- 35 Vendar glede na tako vračilo na podlagi garancije ni mogoče ugotoviti, ali v takem okviru gotovo pride do ponovne uporabe zadevnih električnih naprav, kot to zahteva sodna praksa, navedena v točki 24 te sodbe. Za ugotovitev tveganja, ali bo imetnik blago zavrzel tako, da bo povzročil škodo okolju, bo treba ugotoviti, ali se te električne naprave, ki so bile vrnjene na podlagi garancije izdelka, kadar imajo napake, lahko še prodajajo brez popravila za uporabo v skladu s prvotnim namenom in ali je ta uporaba gotova.
- 36 Nasprotno pa, če te napake, ki zahtevajo popravilo, na to napravo vplivajo tako, da je ni mogoče uporabiti za njen prvotni namen, ta naprava predstavlja breme za njenega imetnika in jo je zato treba obravnavati kot odpadke, saj ni gotovo, da jo bo imetnik dejansko popravil. Kot je navedla Evropska komisija v pisnih stališčih, je obstoj dvomov glede tega, ali bo blago še mogoče prodati za prvotni namen uporabe, ključen pri določanju, ali se to blago obravnava kot odpadke.
- 37 Tako strošek popravila, ki je nujno za to, da bo zadevno blago mogoče ponovno uporabiti v skladu s prvotnim namenom, ni toliko relevanten, saj, na eni strani, že okoliščina, da blago ne deluje, pomeni breme za imetnika in, na drugi strani, kot izhaja iz prejšnje točke, njegova prihodnja uporaba v skladu s tem namenom ni gotova.
- 38 Zato je treba šteti, da napaka, zaradi katere zadevnega blaga ni mogoče več uporabiti v skladu z njegovim prvotnim namenom, lahko dokazuje, da ponovna uporaba takega blaga ni gotova.
- 39 V zvezi s tem je treba navesti, da je način, na katerega imetnik obravnava pomanjkljivost ali napako, lahko indic obstoja dejanja, namena ali obveznosti, da bo zadevno blago zavrzel. Če torej to blago proda ali odstopi tretjim osebam, ne da bi predhodno ugotovil, ali deluje, je treba šteti, da to blago za imetnika predstavlja breme, ki ga zavrže, zato je to blago treba opredeliti kot „odpadek“ v smislu Direktive 2008/98.
- 40 Za ugotovitev, ali naprave, ki imajo napako v delovanju, niso odpadki, mora torej imetnik zadevnih proizvodov dokazati, da njihova ponovna uporaba ni le mogoča, ampak gotova, in zagotoviti, da se izvede nadzor ali po potrebi popravilo, ki sta v zvezi s tem potrebna.
- 41 Poleg tega mora imetnik, ki želi poslati naprave, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, tretji osebi, poskrbeti za to, da se zagotovi njihovo delovanje in prepreči škoda, tako da blago pošlje v ustrezni embalaži. Če take embalaže ni, je treba šteti, da če imetnik sprejme tveganje, da bodo te naprave med pošiljanjem poškodovane, jih namerava zavreči.
- 42 Kot je navedla generalna pravobranilka v točki 42 sklepnih predlogov, taka obveznost izvajanja nadzora in po potrebi izvedbe popravila predstavlja ukrep, ki je sorazmeren s ciljem Direktive 2008/98.
- 43 Glede na zgornje ugotovitve je treba na zastavljena vprašanja odgovoriti, da je pošiljko – v tretje države – električnih in elektronskih naprav, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki so bile prvotno namenjene prodaji na drobno, vendar jih je potrošnik vrnil, ali ki jih je iz različnih razlogov trgovec vrnil svojemu dobavitelju, treba šteti za „pošiljko odpadkov“ v smislu člena 1(1) Uredbe št. 1013/2006 v povezavi s členom 2, točka 1, te uredbe in členom 3, točka 1, Direktive 2008/98, če je ta pošiljka sestavljena iz naprav, katerih pravilno delovanje ni bilo prej ugotovljeno in ki niso bile

ustrezno zaščitene pred škodo, ki nastane s pošiljanjem. Nasprotno pa blaga, ki je v ponudbi prodajalca postalo presežno in ki je v svoji še neodprti originalni embalaži, brez dodatnih indicev ni mogoče šteti za odpadek.

Stroški

- 44 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Pošiljko – v tretje države – električnih in elektronskih naprav, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki so bile prvotno namenjene prodaji na drobno, vendar jih je potrošnik vrnil, ali ki jih je iz različnih razlogov trgovec vrnil svojemu dobavitelju, je treba šteti za „pošiljko odpadkov“ v smislu člena 1(1) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov v povezavi s členom 2, točka 1 te uredbe in členom 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv, če je ta pošiljka sestavljena iz naprav, katerih pravilno delovanje ni bilo prej ugotovljeno in ki niso bile ustrezno zaščitene pred škodo, ki nastane s pošiljanjem. Nasprotno pa blaga, ki je v ponudbi prodajalca postalo presežno in ki je v svoji še neodprti originalni embalaži, brez dodatnih indicev ni mogoče šteti za odpadek.

Podpisi